

været, Føje til at undlade at indstævne Modparten og, i benægtende Fald, om Tingsvidnet kan benyttes som Bevis i Sagen.“

aa) Paragraffens 2det Stykke opstilles som en selvstændig Paragraf (§ 341 efter den ny Paragraffølge).

Til § 335.

ab) Paragraffens 1ste og 2det Stykke gøres til en selvstændig Paragraf (§ 346 efter den ny Paragraffølge). Derefter indskydes der 4 ny Paragraffer, der affattes saaledes:

„§ 347.

Enhver Part afhører de af ham fremstillede Vidner.

Retten kan stille Spørgsmaal til Vidnet saavel til nærmere Opklaring af Punkter, hvorom Parterne have spurgt Vidnet, som til selvstændig Oplysning af Sagen.

Naar Vidnets Helbredstilstand kræver Afhørelse paa et særligt Sted, skal Rettens Formand afhøre Vidnet, hvis dette eller nogen af Parterne begærer det. Der skal i saa Fald gives Parterne Lejlighed til gennem Retten at stille Spørgsmaal til Vidnet. Ret til at begære Afhøring ved Rettens Formand tilkommer ogsaa den Part, der ikke selv er Sagfører eller møder ved Sagfører.

§ 348.

Den Part, der har ladet et Vidne indkalde, kan, naar Vidnet har givet Møde, ikke uden Modpartens Samtykke frafalde dets Afhørelse med den Virkning, at Modparten eller Retten afskæres fra at stille Spørgsmaal til Vidnet.

§ 349.

Vidners Forklaringer optegnes i Retsbogen, saaledes at de vigtigste Udtalelser gengives saa vidt muligt med Vidnets egne Ord, medens uvæsentlige Bemærkninger kunne udelades. Har Vidnet tidligere været afhørt, er Henviisning tilstrækkelig, saa at kun Afvigelser eller Fuldstændiggørelser optegnes.

Det Retsbogen tilførte bliver efter endt Afhøring at oplæse for Vidnet, og Bemærkning, om Vidnet godkender Forklaringen, optages i Retsbogen.

§ 350.

Reglerne i §§ 347—349 finde med de fornødne Lempelser Anvendelse, ogsaa naar Parter eller Syns- eller Skøns mænd skulle afhøres.“

ac) § 335, 3die—6te Stykke, danne en selvstændig Paragraf (§ 351 efter den ny Paragraffølge), dog at der mellem 3die og 4de Stykke indskydes følgende ny Stykker:

„Retten kan paa Grund af et Vidnes Udeblivelse eller Indsigelse imod at afgive Forklaring eller imod at møde udsætte Sagen, naar vedkommende Part begærer dette.

Udsættelsen kan gives paa bestemt Tid eller indtil videre. I sidste Tilfælde kan, naar Hindringen er hævet, enhver af Parterne fremsætte Begæring for Retten om, at der berammes en Tid til Sagens Foretagelse og udstedes Indkaldelse til alle vedkommende.“

Til § 372.

ad) Efter denne Paragraf indsættes der en ny Paragraf af følgende Indhold:

„§ 389.

Skal Vidneførsel o. desl. finde Sted, beror det paa Rettens Bestemmelse om, vedkommende skal afhøres under Domsforhandlingen eller ikke, og i førstnævnte Fald, om og hvor meget af Forklaringen der skal optegnes i Retsbogen.

Reglerne i §§ 338, 339, 347 og 348, jfr. § 350, finde tilsvarende Anvendelse.“

Til § 373.

ae) Ved Slutningen af Paragraffen tilføjes der følgende ny Stykke:

„Ved Vidneførsel, som ikke sker for den dømmende Ret eller et eller to Medlemmer af samme, finder Reglen i § 340, 2det Stykke, tilsvarende Anvendelse.“

Til § 396.

af) I 2det Stykke, Linie 2—3, udgaa Ordene: „i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 328—331“, og der tilføjes efter „Foranstaltninger“ som nyt Punktum: „Herved iagttages Reglerne i §§ 336—42, dog saaledes, at Vidner, Syns- og Skøns mænd og Parter, som ikke kunne eller skulle møde under Domsforhandlingen, stedsse blive at afhøre af Underretten paa det Sted, hvor de bo eller opholde sig, jfr. herved § 339, sidste Punktum. Afhøringen sker i alle Tilfælde ved Dommeren, dersom nogen af Parterne begærer det. Kræver Vidnets Helbredstilstand Afhøring paa et særligt Sted, kan ogsaa Vidnet begære, at den skal ske ved Dommeren. Naar denne foretager Afhøringen, skal der gives Parterne Lejlighed til at stille Spørgsmaal gennem Retten“.